

Čiňte pokání.

Ježíš Kristus přišel zvěstovat věčný život, který je podmíněn činěním pokání.

Jan 6:40 Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den.

Jan 12:50 A vím, že jeho přikázání je věčný život. Co tedy mluvím, mluvím tak, jak mi pověděl Otec.

Ježíš dostal od Otce příkaz, aby lidem zjevil, že mohou získat věčný život, který ztratili hříchem. Bůh dal do srdce každého člověka touhu po věčnosti. Když jsi uvěřil v Ježíše Krista, pak Pán v tom okamžiku obživil tvého mrtvého ducha a vložil do tebe věčný život. Od té doby si nedovedeš představit, že bys po smrti neexistoval. Tento nový věčný život tě vede ke chvále a úctě k Ježíši Kristu, který tě vykoupil ze hříchu a smrti. Už víš, že nikdy ve skutečnosti nezemřeš, jen se dostaneš z jedné formy život do druhé. Duch svatý, který je v tobě ti stále dosvědčuje, že jsi věčná bytost.

Jan 6:63 Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.

Abychom mohli získat věčný život, musíme činit pokání ze svých hříchů a starého způsobu života, který vedl ke smrti.

Jan křtí v Judské poušti kázal, aby se lidé nechali pokřtít na odpuštění hříchů a činili pokání.
Lukáš 3:3 I začal Jan procházet celé okolí Jordánu a kázal: "Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů",
Matouš 3:2 "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské."

Taktéž, když Ježíš nastoupil do služby, pak jeho první slova byla o pokání. Nejprve se nechal pokřtít Janem v Jordánu. Po křtu na Ježíše sestoupil Duch svatý v podobě holubice. Pak byl Ježíš veden Duchem svatým na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. 40 dní a nocí se postil. Po pokušení poslal ďábla pryč Mat.4.10 Jdi z cesty satane. Když se vrátil z pouště opustil Nazaret a usadil se v Kafarnaum při moři.

Matouš 4:17 Od té chvíle začal Ježíš kázat: "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské."

Pak povolal první učedníky a chodil po celé galileji.

Matouš 4:23 Ježíš chodil po celé galileji, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu.
24 Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii; přinášeli k němu všechny nemocné, postižené rozličnými neduhy a trápením, posedlé, náměsíčné, ochrnuté, a uzdravoval je.
25 A velké zástupy z Galileje, Desetiměstí, z Jeruzaléma, Judska i ze Zajordání ho následovaly.

Pán od začátku volal lidi k pokání, protože bez pokání není možné vejít do Božího království.

Jan při své službě rozpoznal, že někteří lidé se přišli formálně pokřtít, aby získali věčný život, ale bez pokání.

Matouš 3:7 *Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: "Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nadcházejícím hněvem?"*

8 *Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání.*

9 *Nemyslete si, že můžete říkat: 'Náš otec je Abraham!' Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení.*

10 *Sekera je už na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyťat a hozen do ohně.*

11 *Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já - nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.*

Proč Jan mluvil k farizeům tak tvrdě? Rozpoznal, že to jsou lidé, kteří chtějí od Boha získat požehnání, věčný život, odpuštění hříchů, ale bez pokání. Byli sice věřící, ale ve svém smýšlení nebyli obrácení, byli stále sobečtí, chamtiví, závistiví a pyšní.

Mysleli si, že stačí podstoupit nějaký obřad - křest, biřmování, zpověď, chození na bohoslužby a tím si zajistí věčný život. Jan je vyvedl z omylu. Nedostanete od Boha nic, pokud nebudete činit pokání.

Tak je tomu i dnes. Mnozí lidé chtějí od Boha uzdravení, požehnání, prosperitu, ochranu od zlého, šťastný život, ale nechtějí činit pokání ze svého zkorumpovaného a zlého života. Když jim teče do bot, tak volají k Bohu o záchranu, ale pak se nepokojí před Bohem, nečiní pokání a ztratí všechno co získali. Chtějí zachránit především svůj pozemský život. Jsou ochotni podstoupit křest ve vodě i křest v Duchu svatém, naslibují všechno možné a to jen proto, že chtějí hlavně to "zdravíčko". Na Bohu a na Boží vůli jim ve skutečnosti ani tak moc nezáleží. Ani nemají v úmyslu se podřídit Ježíši Kristu a poslouchat Ho a následovat Ho. Z mnoha zkušeností víme, že takoví lidé, když dosáhnou svého, rychle zapomenou na to, co slibovali a ve shromáždění Božího lidu je nevidíš. Hledají především svůj prospěch pro tento pozemský život.

Proto Pán Ježíš několikrát varoval lidi, že pokud jejich hlavním záměrem je uchovat si tento pozemský život, zachránit ho jen pro tento svět, pak o něj stejně přijdou a nevejdou do Božího království. K ničemu ti není uzdravení těla, když skončíš bez pokání stejně v pekle.

Pán Ježíš řekl:

Marek 8:35 *Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachrání jej.* Mat 16:25, Luk. 9:24.

Dokonce Pán řekl lidem, že pokud tě svádí ke hříchu jen oko, tak ho máš radši vyloupnout, než abys zdravý skončil v pekle.

Marek 9:47 *A jestliže tě svádí oko, vyloupni je; je lépe pro tebe, vejdeš-li do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla,*

48 *'kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.'*

Totéž předtím řekl o ruce a noze.

Marek 9:43 *Svádí-li tě k hříchu tvá ruka, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života zmrzačen, než abys šel s oběma rukama do pekla, do ohně neuhasitelného.*

44 *kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.'*

45 *A svádí-li tě k hříchu noha, utni ji; je lépe pro tebe, vejdeš-li do života chromý, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla.*

Ježíš Kristus jasně vysvětlil, že pokud nebudou lidé činit pokání ze svých hříchů, ze svého starého sobeckého života, nevejdou do Božího království i kdyby předtím byli uzdraveni ze svých nemocí, nebo získali nějaké dílčí požehnání ve svém životě.

Líbivé evangelium přinesli humanističtí věřící. Aby nikoho neurazili, tak mluvili jen o tom, že člověk musí uvěřit v Ježíše Krista a přijmout Ho za svého spasitele a tím je to vyřešeno.

Odůvodňovali to tím, že Bůh miluje hříšníky a že uzdravuje i hříšníky. To je jen část evangelia. Bůh miluje všechny lidi a sám Pán přišel, aby zachránil hříšníky a uzdravit nemocné, ale také řekl, že kdo nebude činit pokání zemře a skončí v pekle a pak bude uvržen při konečném soudu do hořícího jezera, kde bude ďábel, padlí andělé, všichni démoni a všichni lidé, kteří odmítli Ježíše Krista následovat a nečinili pokání.

I démoni věří v Boha a třesou se před ním. Samotné uvěření v Boha na záchranu nestačí. Mnoho lidí říká, že věří v Boha a jsou přitom jednou nohou v pekle.

Co je tedy činění pokání.

- odvráťte se od hnusných model a od všech svých ohavností Ez. 14:6

Bůh nenávidí modloslužbu, uctívání model, cizích bohů, uctívání člověka, okultismus, věštění, čarodějství, manipulaci

- falešné bohoslužby, bez Boha, bez Ducha svatého, bez moci Boží

- odvráťte se ode všech svých nevěrností Ez.18:30

- odvráťte se od svých zlých cest! Ez. 33:11

- *Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými.* Ef, 4:28

- *Vystřízlivějte, jak se sluší, a nehřešte.* 1.Kor 15:38

- *neopíjejte se vínem, což je prostopášnost* Ef 5:18,

- *Budte strážliví! Budte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako 'lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil.* 1.Petr 5:8

- nestřídmost v jídle, pití, všechno co poškozuje tvé zdraví (drogy, kouření atd.)

- odložit pýchu. Bůh ničí pýchu člověka, Jer. 13:9, Při. 8:13 ***nenávidím povýšenost, pýchu, cestu zlou, proradná ústa.*** Bůh nenávidí pyšné lidi, povýšené lidi, zlé touhy.

Pyšní lidé jdou do záhuby. Opakem pýchy je pokora.

- odvráť se od všeho co nazývá Bůh hříchem. Abys porozuměl tomu, co je hřích, musíš číst Boží slovo, kde se píše o hříchu a být v obecnství s věřícími lidmi, kteří o tom něco už vědí. Hříchem je smilstvo, cizoložství, vraždy, sebevraždy, homosexualita, lesbicismus, potraty, lži, podvody, atd.

Efezským 4:31 Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost;

Z těchto hříchů musí člověk činit pokání - litovat svůj hříšný život a opustit hříšný život. Kdo po uvěření nečiní pokání nevejde do Božího království.

Efezským 5:3 O smilstvu, jakékoliv nezřízenosti nebo chamtivosti ať se mezi vámi ani nemluví, jak se sluší na ty, kdo patří Bohu.

4 Vést sprosté, hloupé a dvojsmyslné řeči se nepatří; vy máte vzdávat Bohu díky!

5 Dobře si pamatujte, že žádný smilník, prostopášník ani lakomec, jehož bohem jsou peníze, nemá podíl v království Kristovu a Božím.

Ani člověk, jehož bohem jsou peníze, nevejde do Božího království.

V bibli Pán připomněl dva příběhy úmrtí lidí, kteří náhle zemřeli a nebyli zachráněni.

Lukáš 13:1 Právě tehdy k němu přišli někteří se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětí.

2 On jim na to řekl: "Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než ti ostatní, že to museli vytrpět?"

3 Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete.

4 Nebo si myslíte, že těch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma?

5 Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete.

První příběh je o Galilejcích, kteří obětovali zvířata a Pilát je přitom povraždil. Ani účast na bohoslužbě ještě nezaručuje věčný život. Pán řekl, že tito lidé nečinili pokání, jen ze zvyku chodili na bohoslužby a konali obřady.

Druhý případ byl ve veřejném prostoru, kdy spadla věž v Siloe a zabila osmnáct lidí.

Rovněž i v tomto případě, řekl Pán, že zahynuli - tím myslel že propadli peklu, protože předtím nečinili pokání. Zemřeli bez spasení, bez věčného života v sobě.

Tisíce lidí umírá na cestách, při práci i zábavě. Mnoho umírá v nemocích a přesto nečiní pokání. Myslí si, že jim to projde u Božího soudu. Budou se vymlouvat, že to nevěděli. Neznalost zákona neomlouvá. Měli možnost se s tímto duchovním zákonem seznámit, ale nechtěli. Problém lidstva není v tom, že by nemohli poznat Boha a jeho vůli. Problém je, že **NECHTĚJÍ** poznat Boha a jeho vůli. Vědomě to odmítají, proto budou při Božím soudu bez výmluvy. Kolik času věnuješ práci, kolik času svým zálibám? Pokud si nenajdeš čas ani na záchranu svého života, pak se nediv, že budeš Bohem odsouzen k věčné smrti. Jednou zemřeš a všechno co jsi tak pracně budoval na této zemi si nevezmeš sebou. Zůstane ti jen to, co je věčné. A pokud nemáš věčný život v sobě a nečinil jsi pokání ze svého bezbožného a hříšného života, nevejdeš do Božího království. Dokud člověk žije, tak si takovou možnost nepřipouští, zlehčuje to a necítí na sobě Boží soud, protože žijeme v době milosti, kdy Bůh nikoho ještě nesoudí. Většina lidí je podvedena tímto pozemským životem a myslí si, že ve skutečnosti o nic nejde. V okamžiku smrti je každému jasné, kde bude trávit svoji věčnost. Na věky věků, trvale bude, buď v nádherném Božím světě, nebo v neuhasitelném ohni v hořícím jezeře - to je ta druhá smrt. Lidé se tomu smějí a říkají, že to jsou pohádky (jeden člověk minulý týden nám to řekl v nemocnici a leží přitom s těžkou rakovinou. Ví, že brzo zemře, ale přesto se nechce seznámit s Bohem a činit pokání ze svých hříchů. Když jsme mu nabídli modlitbu, aby poznal Boží moc, řekl: "Nechci". Může takový člověk obviňovat Boha, že se nemohl s Ním seznámit?)

Apoštolové vyzývali lidi, aby činili pokání, aby byly smazány jejich hříchy.

Skutky apoštolské 3:19 Proto činite pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy

Falešná víra v Boha mluví jen o spasení bez pokání.

2 Petrův 3:9 Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.

Pro život věčný není rozhodující uzdravení těla, ale pokání ze starého způsobu života, pokání ze svých hříchů.

V tom posledním textu je řečeno, že Pán je trpělivý a očekává, že lidé budou činit pokání, aby byli zachráněni. Dává každému čas, ale kdo tento čas promrhá, nic mu jeho víra neprospěje. Kdo se nechce nechat proměnit a změnit k obrazu Božímu, nemůže vejít do Božího království. Jsi na cestě do věčnosti a stále máš co napravit.

Zjevení Janovo 3:19 Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čini pokání.
20 Hle, stojím před dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.

Boží království je otevřeno pro ty, kteří činí pokání, odvrátí se od svých hříchů a následují Ježíše Krista po celý svůj život.